

MA2 - „přeměna“ přednáška 20.5. 2020

Minimální přednáška byla věnována základním poznatkům o nekonečných číselných řadách. Definovali jsme pojmy - řada konvergentní, divergentní, absolutně konvergentní řada, a probrali jsme několik základních kritérií konvergence číselných řad.

A mezi příklady vyšetřování konvergence řad byly řady

$$\sum_0^{\infty} \frac{x^n}{n!}, \quad \sum_1^{\infty} \frac{(-1)^{n-1} x^n}{n}, \quad \sum_0^{\infty} \frac{(-1)^n x^{2n+1}}{2n+1}, \quad \sum_1^{\infty} \frac{\sin nx}{n^2},$$

kde členy řad jsou funkce (zde definované v \mathbb{R}). A také už v Matematika A1, v souvislosti s Taylorovými polynomy funkce (důležitými aplikacemi derivací funkce), jsme si uvedli t.zv. Taylorovy řady (což byly limity Taylorova polynomu stupně n pro $n \rightarrow \infty$): pro $x \in \mathbb{R}$ je

$$e^x = \sum_0^{\infty} \frac{x^n}{n!}; \quad \sin x = \sum_0^{\infty} \frac{(-1)^n x^{2n+1}}{(2n+1)!}; \quad \cos x = \sum_0^{\infty} \frac{(-1)^n x^{2n}}{(2n)!}.$$

Řady $\sum_{n=1}^{\infty} f_n(x)$, kde členy řady jsou funkce $f_n(x)$, se nazývají

funkční řady (nebo řady funkcí), a množina bodů $x \in \mathbb{R}$, kde

řada $\sum_1^{\infty} f_n(x)$ konverguje (jako řada čísel), se nazývá

obor konvergence této řady.

Kromě řady $\sum_1^{\infty} \frac{\sin nx}{n^2}$, která „patří“ mezi t.zv. řady trigonometrické, jsou uvedené řady t.zv. řady

mocninové (jako by nekonečné polynomy), obecně mocninová

řada je tvaru $\sum_{n=0}^{\infty} a_n (x-x_0)^n$, $a_n \in \mathbb{R}, x_0 \in \mathbb{R}$.

Obyčejná konvergence uvedených řad funkcí:

řady $\sum_0^{\infty} \frac{x^n}{n!}$, $\sum_0^{\infty} (-1)^n \frac{x^{2n+1}}{(2n+1)!}$, $\sum_0^{\infty} (-1)^n \frac{x^{2n}}{(2n)!}$ mají

obor konvergence celé \mathbb{R} (první z nich jsme vyřešili jako cvičení na absolutní konvergenci číselných řad);

řada $\sum_1^{\infty} (-1)^{n-1} \frac{x^n}{n}$ konverguje v $(-1, 1)$;

obor konvergence řady $\sum_0^{\infty} (-1)^n \frac{x^{2n+1}}{2n+1}$ je interval $\langle -1, 1 \rangle$;

obor konvergence řady $\sum_1^{\infty} \frac{\sin nx}{n^2}$ je opět \mathbb{R} .

Funkční řady jsou velmi užitečné i v aplikacích reálného světa,

pokud $f(x) = \sum_1^{\infty} f_n(x)$ v oboru konvergence, lze pomocí

částečných součtů řady aproximovat univálovanou funkci, když nepůjde vůbec, až $e^x = \sum_0^{\infty} \frac{x^n}{n!}$, máme nové "vyjádření"

složení elementární funkce e^x , a tohoto vyjádření pomocí nerovinné, spec. Taylorovy řady, lze využít mnoha způsoby, k aproximaci hodnot, i k důležitým vlastnostem exponenciály.

Konvergenci nekonečných řad funkcí, tj. nalezení oboru konvergence funkční řady, lze vyřešit pomocí výsledků teorie

řad číselných (kdežto k tomu umíme), ale u funkčních řad se

objevují jiné další problémy - souvislost mezi vlastnostmi

členů řady $\sum_1^{\infty} f_n(x)$, tj. vlastnostmi funkcí $f_n(x)$, $n=1, 2, \dots$ a

vlastnostmi součtu řady.

Problémy u nekonečných řad funkcí jsou například tyto
(a jejich řešení je dost důležitá v ústí funkčních řad):

jsou-li $f_n(x)$ funkce spojité v (a,b) , $n=1,2,\dots$, a $\sum_1^{\infty} f_n(x)$ v (a,b)
konverguje, zda součet řady $f(x) = \sum_1^{\infty} f_n(x)$ je také
v (a,b) spojitá - tedy je zde otázka, za limity posloupnosti
spojitých funkcí, tj. limita posloupnosti $\{S_N(x)\}_{N=1}^{\infty}$, kde
 $S_N(x) = \sum_1^N f_n(x)$, je funkce spojitá, a podobně otázky -

- zda "nekonečný součet", tj. řada funkcí, má derivaci,
ma' li' derivaci (a navíc, zda a kdy platí, že "derivace řady"
je "řada derivací" - tj. kdy platí "rovnost" pravidla o derivování
súčtu na součet "nekonečně mnoha funkcí", a tedy otázky

že položit i v souvislosti s existencí a výpočtem primitivní
funkce i určitého integrálu. A ukazuje se, že ne vždy má
řada (tj. součet nekonečně mnoha funkcí) stejné vlastnosti,
jako například uvažované funkční řady. A v teorii

funkčních řad se pak formulují podmínky, za kterých se
vlastnosti $\{f_n(x)\}_{n=1}^{\infty}$ "převádí" i na $f(x) = \sum_1^{\infty} f_n(x)$.

A toto není jednoduché (až na výjimky), protože v této
teorii řada nových důležitých pojmů, týkajících se konvergence,
ale to přechází naši Matematika A2 (někdy probíráme
ne "Vybraných partiích z matematiky").

Ukaŕme si jednoduchý pŕklad:

Uvaŕŕme posloupnost $\{g_n(x)\}_{n=1}^{\infty}$, $g_n(x) = x^n$, $x \in \langle 0, 1 \rangle$.

Pak, pro $x \in \langle 0, 1 \rangle$ $\lim_{n \rightarrow \infty} g_n(x) = \lim_{n \rightarrow \infty} x^n = 0$, ale

pro $x = 1$ $\lim_{n \rightarrow \infty} g_n(1) = \lim_{n \rightarrow \infty} 1 = 1$,

tedy limita jednoduché¹ posloupnosti funkcí, spojitých na intervalu $\langle 0, 1 \rangle$ je funkce nespojitá v $\langle 0, 1 \rangle$, limita není spojitá v bode¹ 1 zleva, na intervalu $\langle 0, 1 \rangle$ limita není spojitá¹ je.

A proč je fce $g(x) = \lim_{n \rightarrow \infty} g_n(x)$ nespojitá v bode¹ 1 zleva, a kdy bude limita posloupnosti spojitých funkcí na MCR spojitá¹ na M ? Takový otáze¹ a problematí je v teorii funkcionálních řad hodné, my zde uvedeme vlastnosti mocninových řad, které mají vlastnosti „dobré“:

Věta (o oboru konvergence)

Ujme mocninou řadu $\sum_{n=0}^{\infty} a_n(x-x_0)$, $x_0 \in \mathbb{R}$, $a_n \in \mathbb{R}$ pro $n=1, 2, \dots$.

Pak tato řada konverguje jím v bode¹ $x = x_0$, nebo konverguje pro všedna $x \in \mathbb{R}$, nebo existuje číslo $\varepsilon > 0$ tak, ať řada konverguje absolutně v intervalu $(x_0 - \varepsilon, x_0 + \varepsilon)$ a diverguje pro $|x - x_0| > \varepsilon$, tj. pro $x \in (-\infty, x_0 - \varepsilon) \cup (x_0 + \varepsilon, +\infty)$.

Číslo $\varepsilon > 0$ se nazývá poloměr konvergence řady $\sum_{n=0}^{\infty} a_n(x-x_0)^n$.

A v našich¹ pŕkladech:

$\sum_{n=0}^{\infty} \frac{x^n}{n!}$ ($x_0=0$) konverguje v \mathbb{R} (nědy se říká, ať $\varepsilon = \infty$);

$\sum_{n=0}^{\infty} n! x^n$ konverguje jím v bode¹ $x_0=0$ (zde, u mocninových řad, znamena¹ $0^0 = 1$);
(nědy $\varepsilon=0$)

$\sum_1^{\infty} (-1)^{n-1} \frac{x^n}{n}$ konverguje v intervalu $(-1, 1)$, tedy $\kappa=1$;

$\sum_0^{\infty} (-1)^n \frac{x^{2n+1}}{2n+1}$ konverguje v intervalu $(-1, 1)$, tedy opět, $\kappa=1$.

A vidíme (příkladka k větě), že v bodech x , pro které je $|x-x_0|=\kappa$, tj. pro $x=x_0+\kappa$ a $x=x_0-\kappa$, věta nic „měřka“, řada může v těchto bodech konvergovat, nebo divergovat.

A vlastnosti mocninových řad jsou shrnuty v následující větě:

Věta (vlastnosti mocninových řad)

Nechť mocninová řada $\sum_0^{\infty} a_n(x-x_0)^n$ má poloměr konvergence $\kappa > 0$ nebo $\kappa = +\infty$. Pak platí (označíme $\sum_0^{\infty} a_n(x-x_0)^n = f(x)$ v oboru konvergence):

- 1) $f(x)$ je funkce spojitá v oboru konvergence;
- 2) v intervalu $(x_0-\kappa, x_0+\kappa)$ má funkce f derivace všech řádů a platí $\left(\sum_{n=0}^{\infty} a_n(x-x_0)^n\right)' = \sum_{n=1}^{\infty} n a_n(x-x_0)^{n-1}$;

řada „derivací“ $\sum_{n=1}^{\infty} n a_n(x-x_0)^{n-1}$ má stejný poloměr konvergence jako řada $\sum_{n=0}^{\infty} a_n(x-x_0)^n$;

(říkáme, že mocninovou řadu můžeme derivovat „člen po členu“ pravidlo o derivaci součtu lze pro mocninové řady „kročit“ i na nekonečné součty - tj. $\left(\sum_0^{\infty} a_n(x-x_0)^n\right)' = \sum_{n=0}^{\infty} (a_n(x-x_0)^n)'$)

3) řada $\sum_{n=0}^{\infty} \frac{a_n}{n+1} (x-x_0)^{n+1}$ má stejný poloměr konvergence jako řada $\sum_{n=0}^{\infty} a_n (x-x_0)^n$ a platí (integrace „člen po členu“)

$$\int \left(\sum_0^{\infty} a_n (x-x_0)^n \right) dx = \sum_{n=0}^{\infty} \frac{a_n}{n+1} (x-x_0)^{n+1} + C,$$

a také pro určitý integrál platí (součet je funkce čtyřta' v obn konvergence): je-li $\langle a, b \rangle \subset (x_0 - R, x_0 + R)$, pak

$$\int_a^b \left(\sum_0^{\infty} a_n (x-x_0)^n \right) dx = \sum_0^{\infty} \frac{a_n}{n+1} [x^{n+1}]_a^b;$$

4) je-li $\sum_{n=0}^{\infty} a_n (x-x_0)^n = \sum_{n=0}^{\infty} b_n (x-x_0)^n$ v okolí $U(x_0)$,

pak $a_n = b_n$ pro všechna $n=1, 2, \dots$ (analógie vlastností polynomů)

A ztíle "jedna řada" vlastnost nerovinných řad:

Věta: je-li $f(x) = \sum_{n=0}^{\infty} a_n (x-x_0)^n$ v okolí $U(x_0, \delta)$, pak

$$a_n = \frac{f^{(n)}(x_0)}{n!}, \text{ tedy, rovninná řada je Taylorova}$$

řadou funkce f (o středě $x_0 \in \mathbb{R}$)

Překážce, že rovninná řada je v tomto případě, tj. když $R > 0$ nebo $R = +\infty$, Taylorovou řadou svého součtu.

Ukažme si dále několik příkladů naší nerovinných řad a jak je lze někdy sečíst.

Příklad 1

V minulých přednáškách bylo prokázáno, že $\sum_{n=1}^{\infty} (-1)^{n-1} \frac{x^n}{n} = \ln(x+1)$
 v intervalu $(-1, 1)$, a odtud pro $x=1$: $\sum_{n=1}^{\infty} \frac{(-1)^{n-1}}{n} = \ln 2$.

Konvergenci řády jsme v přednášce uměli "nynět", ukážeme si, jak se dá uvažovaná řada "sečíš" i:

1) vezmeme derivaci: $(\ln(x+1))' = \frac{1}{1+x}$ v $(-1, +\infty)$

2) $\frac{1}{1+x} = \frac{1}{1-(-x)} = \sum_{n=0}^{\infty} (-x)^n$ - součet geometrické řady
 Δ koeficientem $q = -x$,
 řada konverguje pro $x \in (-1, 1)$

3) uvoznímou řadu (dle věty) lze v $(-1, 1)$ integrovat člen po členu,

tj. $\int \frac{1}{1+x} dx = \sum_{n=0}^{\infty} (-1)^n \frac{x^{n+1}}{n+1} + C_1$ a také

$\int \frac{1}{1+x} dx = \ln(x+1) + C_2$ v $(-1, 1)$,

tedy, $\ln(x+1) = \sum_{n=0}^{\infty} (-1)^n \frac{x^{n+1}}{n+1} + C$ v $(-1, 1)$

a zvolíme-li $x=0$, pak $\ln 1 = C = 0$, tj. (užší $n+1$ přepíšeme $n, n=1, 2, \dots$)

$\ln(x+1) = \sum_{n=1}^{\infty} (-1)^{n-1} \frac{x^n}{n}$ v $(-1, 1)$ (*)

4) dle vlastnosti uvoznímých řad (1) nevěte) je součet řady funkce spojitá v $(-1, 1)$ (tj. v oboru konvergence), a proto je spojitá i funkce $\ln(x+1)$ v bodě $x=1$, plati rovnost (*) i v bodě $x=1$, tj. $\ln 2 = \sum_{n=1}^{\infty} \frac{(-1)^{n-1}}{n}$.

Příklad 2

Podobně, jako v příkladu 1, lze ukázat, že platí

$$\operatorname{arctg} x = \sum_{n=0}^{\infty} (-1)^n \frac{x^{2n+1}}{2n+1} \quad \forall x \in (-1,1) :$$

1) $(\operatorname{arctg} x)' = \frac{1}{1+x^2} \quad \forall x \in \mathbb{R}$

2) $\frac{1}{1+x^2} = \frac{1}{1-(-x^2)} = \sum_{n=0}^{\infty} (-x^2)^n = \sum_{n=0}^{\infty} (-1)^n x^{2n} \quad \forall x \in (-1,1)$

(geometrická řada s koeficientem $q = -x^2$, konverguje $\forall x \in (-1,1)$)

3) řadu v 2) lze $\forall x \in (-1,1)$ integrovat „člen po členu“, tedy

$$\operatorname{arctg} x = \int \frac{1}{1+x^2} dx = \sum_{n=0}^{\infty} (-1)^n \int x^{2n} dx = \sum_{n=0}^{\infty} (-1)^n \frac{x^{2n+1}}{2n+1} + C$$

pro $x \in (-1,1)$

a nalezneme konstantu C arctanem

$C=0$: $\operatorname{arctg} 0 = 0 = 0 + C \Rightarrow C=0$,

tedy $\forall x \in (-1,1)$ je $\operatorname{arctg} x = \sum_{n=0}^{\infty} (-1)^n \frac{x^{2n+1}}{2n+1}$

4) a opět, díky ujištění součtu řady $\sum_{n=0}^{\infty} (-1)^n \frac{x^{2n+1}}{2n+1}$ $\forall x \in (-1,1)$ konvergence, tj. v intervalu $(-1,1)$ (a zejména pro $\operatorname{arctg} x$)

platí: $\operatorname{arctg} x = \sum_{n=0}^{\infty} (-1)^n \frac{x^{2n+1}}{2n+1} \quad \forall x \in (-1,1)$

5) a pro $x=1$: $\frac{\pi}{4} = \sum_{n=0}^{\infty} (-1)^n \frac{1}{2n+1}$, tj. (důležitě)

$$\frac{\pi}{4} = 4 \sum_{n=0}^{\infty} \frac{(-1)^n}{2n+1}$$

A neovinnu' k'ady ke usil' pro vyjadreni' primitivni' funkce',
 ktere' melo vyjadrit' pouze' elementarni' funkce' (napr.,
 primitivni' funkce ke $f(x) = e^{-x^2}$, nebo ke $f(x) = \frac{\sin x}{x}$), i'
 ke vyjadreni' urcitych integralu' :

Příklad 3 - primitivni' funkce ke funkci $f(x) = e^{-x^2}$ v \mathbb{R}

v \mathbb{R} je: $e^{-x^2} = \sum_0^{\infty} \frac{(-x^2)^n}{n!} = \sum_0^{\infty} \frac{(-1)^n}{n!} x^{2n}$, tedy

v \mathbb{R} ke (dle metody, část 3) vyjadrit' primitivni' funkci :

$$\int e^{-x^2} dx = \int \left(\sum_0^{\infty} \frac{(-1)^n}{n!} x^{2n} \right) dx = \sum_0^{\infty} \frac{(-1)^n}{n!} \int x^{2n} dx =$$

$$= \sum_0^{\infty} \frac{(-1)^n}{n!} \frac{x^{2n+1}}{2n+1} + C \quad (\text{opět integraci člen po členu})$$

Příklad 4 - primitivni' funkce ke $f(x) = \begin{cases} 1, & x=0 \\ \frac{\sin x}{x}, & x \neq 0 \end{cases}$ v \mathbb{R} :

$f(x) = \sum_0^{\infty} (-1)^{k-1} \frac{x^{2k}}{(2k+1)!}$ konverguje v \mathbb{R} , tedy (je-li opět

kada neovinnu') ke integralu "člen po členu" jako
 neovinnou k'ady v \mathbb{R} , a pak

$$\int f(x) dx = \int \left(\sum_0^{\infty} (-1)^{k-1} \frac{x^{2k}}{(2k+1)!} \right) dx = \sum_0^{\infty} \frac{(-1)^{k-1}}{(2k+1)!(2k+1)} x^{2k+1} + C,$$

$x \in \mathbb{R}$

Příklad 5 A protože máme primitivní funkci k $f(x)$ z příkladu 4 v \mathbb{R} , můžeme lépe vyjádřit

$$\int_0^1 \frac{\sin x}{x} dx = \sum_0^{\infty} \frac{(-1)^{k-1}}{(2k+1)!(2k+1)} [x^{2k+1}]_0^1 = \sum_0^{\infty} \frac{(-1)^{k-1}}{(2k+1)!(2k+1)} =$$

$$= 1 - \frac{1}{3 \cdot 3!} + \frac{1}{5 \cdot 5!} - \frac{1}{7 \cdot 7!} + \dots$$

A ještě několik poznámek:

1) Pokud bychom používali rovnost $\ln 2 = \sum_1^{\infty} \frac{(-1)^{n+1}}{n}$ k výpočtu hodnoty $\ln 2$ tak, až použijeme jako aritmetický číselný součet nekonečné řady, pak lze u alternujících řad i odhadnout, jak velkou „chybu“ uděláme:

Věta: Je-li dána řada $\sum_{n=1}^{\infty} (-1)^{n-1} a_n$, $a_n \geq 0$, $n=1, 2, \dots$

žanť je klesající posloupnost a $\lim_{n \rightarrow \infty} a_n = 0$, pak, označme-li

$$R_k = \sum_{n=k+1}^{\infty} (-1)^n a_n, \text{ je } |R_k| \leq a_{k+1}.$$

2) V matematice A1 jsme si odvodili, že platí

$$e^x = \sum_0^{\infty} \frac{x^n}{n!}, \text{ a zde jsme ještě ukázali i první}$$

kritérií konvergence, že řada konverguje v \mathbb{R} ;

ukázali jsme to první Taylorova vzorce:

$$e^x = \sum_0^N \frac{x^n}{n!} + R_N(x), \text{ kde } R_N(x) \rightarrow 0 \text{ pro } N \rightarrow \infty$$

(a lib. $x \in \mathbb{R}$)

A první vyjádření exponenciály reálnou (Taylorovu) řadou
v \mathbb{R} se rozšíří exponenciála i do komplexního oboru - do \mathbb{C} :

pro $z \in \mathbb{C}$ definujeme $e^z = \sum_0^{\infty} \frac{z^n}{n!}$, tato řada konverguje

pro všechna $z \in \mathbb{C}$ (leďže vhodně rozšíříme pojem konvergence řady
i na řady čísel komplexních). A speciálně, ž-li $z = ix$, $x \in \mathbb{R}$,
dostaneme znám (z diferenciálních rovnic) známý vztah:

$$\underline{e^{ix} = \cos x + i \sin x, x \in \mathbb{R} :}$$

$$e^{ix} = \sum_{n=0}^{\infty} \frac{(ix)^n}{n!} = \sum_{k=0}^{\infty} \frac{(-1)^k}{(2k)!} x^{2k} + i \sum_{k=0}^{\infty} \frac{(-1)^k}{(2k+1)!} x^{2k+1}, \text{ tj.}$$

$$\underline{e^{ix} = \cos x + i \sin x, x \in \mathbb{R}}$$

A význam poslední poznámka (v matematice A2)

Mezi příklady, které jsme si uvedli, byla i řada $\sum_1^{\infty} \frac{\sin nx}{n^2}$,
konvergentní v \mathbb{R} , která „patří“ mezi l.řv. trigonometrické
řady, jejichž obecný tvar je $\frac{a_0}{2} + \sum_{n=1}^{\infty} (a_n \cos nx + b_n \sin nx)$.

Vysvětlíme konvergence a vlastnosti trigonometrických řad
je dost obtížnější než u těch „pěkných vlastností“ majících
řad reálných. Trigonometrické funkce slouží k vyjádření
2 π periodických funkcí (v našem tvaru, ale jsou i tvary řad
pro obecnou periodu), ale součástí trigonometrické řady
má být obecně funkce $\varphi(x)$, nebo také, ať má všude
derivace, i leďže členy řady jsou nekonečně derivovatelné.

Mezi trigonometrické řady patří i speciální řady, t. j. řady Fourierovy, které lze definovat pro funkci f , která je periodická a $f \in R(-\pi, \pi)$ (tedy pro funkci Riemannovsky integrovatelnou v $(-\pi, \pi)$), a kde

$$a_n = \frac{1}{\pi} \int_{-\pi}^{\pi} f(x) \cos nx \, dx, \quad b_n = \frac{1}{\pi} \int_{-\pi}^{\pi} f(x) \sin nx \, dx.$$

Fourierovy řady jsou velmi užitečným nástrojem pro upřesňování periodických dějů v aplikacích, je jim věnováno hodně literatury. Trochu je lze probírat ve „Vybraných partiích“, zejména v druhé části zimního semestru.

Důležitý výsledek pro Fourierovy řady (pro „naš“) by mohl být:

Pokud f je 2π periodická funkce (def. v \mathbb{R}), spojitá, a po částech hladká (tj. v intervalu $(-\pi, \pi)$ existují jen konečně mnoho bodů, kde funkce f nemá derivaci, ale v těchto bodech má f' jednostranné limity konečné (tedy ve spících bodech není ani jedna), pak její Fourierova řada konverguje v \mathbb{R} a platí

$$\underline{f(x) = \frac{a_0}{2} + \sum (a_n \cos nx + b_n \sin nx) \quad | \quad x \in \mathbb{R}}$$

Dále je známo, že pro $f \in R(-\pi, \pi)$ platí:

jsou-li a_n, b_n Fourierovy koeficienty pro f , pak

$$\sum_1^{\infty} (a_n^2 + b_n^2) \text{ konverguje.}$$

Pro rozborovok, uvedme si nasledujici Fournierovy řad :

1) $f(x)$ je 2π -periodická funkce, $f(x) = |x|$ pro $x \in \langle -\pi, \pi \rangle$;

f je spojitá, po částech hladká, a platí :

$$\text{pro } x \in \langle -\pi, \pi \rangle \text{ je } |x| = \frac{\pi}{2} - \frac{4}{\pi} \sum_{m=0}^{\infty} \frac{\cos(2m+1)x}{(2m+1)^2},$$

a odkud, vhodnou volbou x , se získá:
$$\sum_{m=0}^{\infty} \frac{1}{(2m+1)^2} = \frac{\pi^2}{8}.$$

2) $f(x)$ je 2π -periodická funkce, $f(x) = \begin{cases} 0, & x \in \langle -\pi, 0 \rangle \\ \sin x, & x \in \langle 0, \pi \rangle \end{cases}$

opět, f je spojitá funkce v \mathbb{R} , po částech hladká, a platí

$$f(x) = \frac{1}{\pi} + \frac{1}{2} \sin x - \frac{2}{\pi} \sum_{k=1}^{\infty} \frac{\cos 2kx}{(2k-1)(2k+1)}, \quad x \in \langle -\pi, \pi \rangle$$

3) $f(x)$ je 2π -periodická funkce, $f(x) = x$ pro $x \in \langle 0, 2\pi \rangle$

f má není spojitá v \mathbb{R} , není spojitá v bodech $2k\pi$, $k \in \mathbb{Z}$;

a pak je $f(x) = \pi - 2 \sum_{m=1}^{\infty} \frac{\sin mx}{m}, \quad x \in (0, 2\pi)$

a součet Fournierovy řady v bodech $2k\pi$ je $\phi(2k\pi) = \pi$,

což je
$$\frac{\lim_{x \rightarrow 2\pi^-} f(x) + f(2\pi)}{2}.$$

(záse je známý - důležitý výsledek v teorii Fournierovy řad)